"...spomenuo jednog čovjeka od Izraelićana koji je zatražio od nekog Izraelićanina da mu pozajmi 1000 zlatnika."

Prenosi se od Ebu Hurejrea, radijallahu 'anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, spomenuo jednog čovjeka od Izraelićana koji je zatražio od nekog Izraelićanina da mu pozajmi 1000 zlatnika, a on mu rekao: ''Dovedi mi svjedoka koji će mi svjedočiti!" "Pa dovoljan je svjedok Allah." kazao je on. "Dovedi mi jamca!", rekao je on. "Dovoljan je jamac Allah.", kazao je on. "Istinu si rekao.", kazao je Izraelićanin i predao mu ih do određenog roka. Kasnije je dužnik izašao do mora, obavio svoj posao i tragao za kakvom lađom da se na nju ukrca i stigne vjerovniku do roka koji mu je odredio. Pošto nije našao nikakvu lađu uzeo je jedno drvo, izdubio ga, u njega stavio hiljadu zlatnika i pismo za svoga druga (vjerovnika), a zatim izdubljeno mjesto začepio, odnio ga do mora i rekao: "Allahu, Ti uistinu znaš da sam ja od toga i toga pozajmio hiljadu zlatnika, i on mi tražio jamca, a ja mu rekao: 'Allah je dovoljan jamac.', i on se s Tobom kao jamcem zadovoljio. A tražio mi je i svjedoka pa sam ja kazao: 'Allah je dovoljan svjedok.', i on se s Tobom kao svjedokom zadovoljio. Ja sam se istinski trudio da nađem kakvu lađu da mu pošaljem to što je njegovo. Pošto to nisam mogao, ja ga povjeravam Tebi." Tada je to bacio u more i ono je otplovilo, a on se vratio natrag da potraži kakvu lađu da ga dobaci do njegovog mjesta. Potom je i onaj čovjek što mu je pozajmio zlatnike izašao da vidi neće li možda ugledati lađu koja je već trebala donijeti njegovu imovinu. Utom je ugledao ono drvo u kojem je bila njegova imovina, uzeo ga za svoje ukućane kao ogrjevno drvo i kada ga je raspilio, našao je (u njemu) svoju imovinu i pismo. Kasnije je stigao i onaj kome je on pozajmio novac, noseći drugih 1.000 zlatnika, i rekao: "Bogami, mnogo sam se trudio u traženju lađe da ti pravovremeno donesem tvoju imovinu i nisam pronašao nikakvu lađu prije ove u kojoj sam sada došao." "Jesi li ti meni ranije to poslao?", upitao je Izraelićanin. "Kažem ti da nisam našao nikakvu lađu prije ove u kojoj sam evo sada došao." "Allah je, uistinu, isporučio umjesto tebe ono što si ti poslao u onom drvetu, pa sretno se vrati natrag sa tih hiljadu zlatnika!", kazao je Izraelićanin.

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, spomenuo je da je neki čovjek od potomaka Israila tražio od drugog čovjeka da mu posudi hiljadu dinara. Čovjek mu je kazao: "Dovedi mi svjedoka koji će svjedočiti da si od mene uzeo hiljadu dinara." Tada mu je čovjek koji je tražio pozajmnicu, kazao: "Allah je dovoljan kao svjedok.", tj. meni je dovoljno da nam Allah bude svjedok. Čovjek mu reče: "Dovedi mi jamca koji će biti garant.", a ovaj mu reče: "Allah je dovoljan kao jamac.", tj. dosta ti je da Allah bude jamac i garant. On reče: "Istina je to.", pa mu dade hiljadu dinara do određenog vremena. Onaj koji je tražio pozajmnicu otiđe ploviti morem s ciljem da trguje. Kada je došao rok da se dug vrati, čovjek je tražio čamac ili lađu koja će ga dovesti do osobe koja mu je posudila novac, ali nije našao. Tada je uzeo drvo,

izdubio ga, u njega stavio hiljadu dinara i pismo u kojem je stajalo: "Od tog i tog, ja dajem tvoj imetak Onome Kome je povjeren." Zatim je začepio rupu i došao na more, te kazao: "Allahu, Ti uistinu znaš da sam ja od toga i toga pozajmio hiljadu zlatnika, i on mi tražio jamca, a ja mu rekao: 'Allah je dovoljan jamac.', i on se s Tobom kao jamcem zadovoljio. A tražio mi je i svjedoka pa sam ja kazao: 'Allah je dovoljan svjedok.', i on se s Tobom kao svjedokom zadovoljio. Ja sam se istinski trudio da nađem kakvu lađu da mu pošaljem to što je njegovo. Pošto to nisam mogao, ja ga povjeravam Tebi." Tada je to bacio u more i ono je otplovilo, a on se vratio natrag da potraži kakvu lađu da ga dobaci do njegovog mjesta, misleći da to što je uradio nije dovoljno. Onaj čovjek koji je posudio novac došao je do mora očekujući lađu i čovjeka koji mu je dužan, ali se lađa nije pojavila. U tom trenutku ugledao je drvo, pa ga je uzeo želeći njime da odloži vatru, neznajući da je u njemu imetak. Kada ga je presjekao, pronašao je imetak i pismo koje je napisao onaj čovjek koji je bio dužan. Nakon nekog vremena čovjek koji je uzeo dug stigao je i donio drugih hiljadu dinara, te onome od koga je uzeo imetak, kazao: "Tako mi Allaha, trudio sam se da nađem prevozno sredstvo kako bi ti na vrijeme vratio imetak i nisam našao ništa osim ove lađe koja je sada stigla." "Jesi li ti meni ranije što poslao?", upitao je Izraelićanin koji mu je posudio novac. A ovaj reče: "Kazao sam ti da nisam našao nikakvu lađu prije ove u kojoj sam evo sada došao." Čojek koji mu je posudio novac, reče: "Allah je, uistinu, isporučio umjesto tebe ono što si ti poslao u onom drvetu, pa sretno se vrati natrag sa tih hiljadu zlatnika!"

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/8318